

BỘ VĂN HÓA, THỂ THAO VÀ DU LỊCH
TRƯỜNG ĐẠI HỌC VĂN HOÁ HÀ NỘI

THUYẾT MINH
DỰ THẢO TIÊU CHUẨN QUỐC GIA
TCVN XXX: 202X
ISO 20611: 2018

DU LỊCH MẠO HIỂM – THỰC HÀNH TỐT VỀ
PHÁT TRIỂN BỀN VỮNG – CÁC YÊU CẦU VÀ KHUYẾN NGHỊ

Đơn vị thực hiện: Trường Đại học Văn hóa Hà Nội

Hà Nội - 2026

**BỘ VĂN HÓA, THỂ THAO VÀ DU LỊCH
TRƯỜNG ĐẠI HỌC VĂN HÓA HÀ NỘI**

**THUYẾT MINH
DỰ THẢO TIÊU CHUẨN QUỐC GIA
TCVN xxxx:202x
ISO 20611: 2018**

**DU LỊCH MẠO HIỂM – THỰC HÀNH TỐT VỀ
PHÁT TRIỂN BỀN VỮNG – CÁC YÊU CẦU VÀ KHUYẾN NGHỊ**

Đơn vị thực hiện:

Trường Đại học Văn hoá Hà Nội

Phó hiệu trưởng

Trưởng Ban biên soạn

PGS.TS Đinh Công Tuấn

PGS.TS Đặng Hoài Thu

Hà Nội - 2026

DANH MỤC TỪ VIẾT TẮT**CHỮ VIẾT TẮT****CHỮ VIẾT ĐẦY ĐỦ**

TCVN	Tiêu chuẩn quốc gia Việt Nam
DLMH	Du lịch mạo hiểm
DLCĐ	Du lịch cộng đồng
PTBV	Phát triển bền vững

1. Ký hiệu và tên gọi tiêu chuẩn

TCVN xxxx:202x: Du lịch mạo hiểm – Thực hành tốt về phát triển bền vững – Các yêu cầu và khuyến nghị (Xây dựng mới trên cơ sở chấp nhận tương đương ISO 20611:2018)

2. Thành viên Ban biên soạn

TT	Họ tên	Đơn vị công tác	Chức danh
1	PGS.TS. Đặng Hoài Thu	Phó Hiệu trưởng Trường Đại học Văn hóa Hà Nội	Trưởng ban
2	TS. Vũ Thị Uyên	Khoa Quản trị du lịch và Ngôn ngữ quốc tế, Trường Đại học Văn hóa Hà Nội	Thành viên, Thư ký
3	ThS. Nguyễn Thị Thanh Hương	Trường Đại học Văn hóa Hà Nội	Thành viên
4	TS. Lê Tuấn Anh	Trưởng Khoa Quản trị du lịch và ngôn ngữ quốc tế, Trường Đại học Văn hóa Hà Nội	Thành viên
5	ThS. Triệu Thị Nhất	Khoa Quản trị du lịch và Ngôn ngữ quốc tế, Trường Đại học Văn hóa Hà Nội	Thành viên
6	ThS. Nguyễn Văn Thắng	Khoa Du lịch, Trường Đại học Văn hóa Hà Nội	Thành viên
7	TS. Nguyễn Thị Hồng Tâm	Trưởng Bộ môn Văn hóa du lịch, Trường Cao đẳng Du lịch Hà Nội	Thành viên
8	TS. Lê Quang Đăng	Viện Nghiên cứu phát triển Du lịch, Cục Du lịch quốc gia Việt Nam	Thành viên
9	TS. Nguyễn Hồng Hà	Phó trưởng phòng Khoa học xã hội, Ban Khoa giáo, Đài truyền hình Việt Nam	Thành viên
10	Ông Lương Duy Doanh	Trưởng ban truyền thông câu lạc bộ hành UNESCO Hà Nội; Ủy viên Ban chấp hành Hiệp hội du lịch tỉnh Tuyên Quang	Thành viên
11	Ông Đặng Quốc Sử	Giám đốc Trung tâm xúc tiến du lịch tỉnh Hà Giang, Sở Văn hóa, Thể thao và Du lịch tỉnh Hà Giang	Thành viên
12	Ông Trần Trung Kiên	Giám đốc điều hành công ty Umove Adventure	Thành viên
13	Bà Nguyễn Thị Thu Hằng	Giám đốc công ty TNHH Life – Cuộc sống	Thành viên

3. Đặc điểm, tình hình đối tượng tiêu chuẩn hóa ngoài nước, trong nước, lý do và mục đích xây dựng tiêu chuẩn quốc gia

3.1. Đặc điểm, tình hình đối tượng tiêu chuẩn hóa trong và ngoài nước

3.1.1. Tình hình trong nước

Tình hình kinh doanh DLMH tại Việt Nam đang phát triển khá tích cực trong những năm gần đây. Việt Nam có nhiều địa điểm đẹp và phong phú về cảnh quan, từ các dãy núi, thác nước đến các bãi biển đẹp, rừng rậm và hang động. Nhờ vào những điều này, DLMH đã trở thành một lĩnh vực thu hút đông đảo khách du lịch đến Việt Nam.

Nhiều doanh nghiệp và tổ chức du lịch đã cung cấp các chương trình du lịch mạo hiểm như leo núi, lặn biển, đi bộ đường dài, dạo chơi rừng... để đáp ứng nhu cầu của du khách. Tuy nhiên, các hoạt động mạo hiểm này cần được thực hiện đúng cách và đảm bảo an toàn cho khách du lịch. Việc này đòi hỏi các doanh nghiệp cần đáp ứng các tiêu chuẩn an toàn và chất lượng để đảm bảo sự hài lòng và tin tưởng của khách hàng.

Tuy nhiên, việc quản lý và giám sát các hoạt động mạo hiểm chưa được tốt, dẫn đến một số tai nạn và sự cố không mong muốn. Do đó, việc cải thiện quản lý và đảm bảo an toàn cho du khách đang là một vấn đề được đặt lên hàng đầu của các doanh nghiệp và nhà nước để đảm bảo sự phát triển bền vững của ngành du lịch DLMH tại Việt Nam.

Các văn bản quy phạm pháp luật liên quan đến hoạt động DLMH tại Việt Nam bao gồm:

- *Luật Du lịch 2017* (Có hiệu lực từ ngày 01 tháng 01 năm 2018) có các điều khoản liên quan đến du lịch mạo hiểm, cụ thể như sau:

Tại Điều 5, khoản 4, điểm d quy định nhà nước ưu tiên Đầu tư phát triển sản phẩm du lịch mới có tác động tích cực tới môi trường, thu hút sự tham gia của cộng đồng dân cư; đầu tư phát triển sản phẩm du lịch biển, đảo, du lịch sinh thái, du lịch

cộng đồng, du lịch văn hóa và sản phẩm du lịch đặc thù khác; đảm bảo an toàn cho khách du lịch, hướng dẫn tổ chức cung cấp dịch vụ DLMH, thực hiện Chiến lược, Chương trình phát triển du lịch... Tại Điều 18, khoản 3 Chính phủ quy định các biện pháp bảo đảm an toàn cho khách du lịch đối với những sản phẩm du lịch có nguy cơ ảnh hưởng đến tính mạng, sức khỏe của khách du lịch.

Tại Điều 36, khoản 1, điểm g đã có quy định về việc thu hồi giấy phép kinh doanh dịch vụ lữ hành nếu không thực hiện đầy đủ nghĩa vụ quy định trong việc áp dụng các biện pháp bảo đảm an toàn tính mạng, sức khỏe, tài sản của khách du lịch; kịp thời thông báo cho cơ quan nhà nước có thẩm quyền về tai nạn, rủi ro xảy ra với khách du lịch và có biện pháp khắc phục hậu quả;

- *Nghị định 168/2017/NĐ-CP* của Chính phủ ban hành ngày 31/12/2017 (có hiệu lực thi hành từ ngày 01/01/2018) quy định chi tiết một số điều của Luật Du lịch cũng quy định về những loại hình DLMH như leo núi, vách đá, đu dây mạo hiểm hành trình trên cao, thám hiểm hang động, rừng, núi, đá đại dương. Cụ thể:

Tại Điều 8 của nghị định này quy định các hoạt động du lịch như bay dù lượn, khinh khí cầu, nhảy dù, đu dây mạo hiểm trên cao, đi xe đạp, mô tô, ô tô địa hình trên núi, trên đồi cát, đi trên dây, leo núi, vách đá, đu dây vượt thác, lặn dưới nước, chèo thuyền vượt ghềnh thác, đi mô tô nước, lướt ván, ca nô kéo dù bay và thám hiểm hang động, rừng, núi đều là những sản phẩm du lịch có nguy cơ ảnh hưởng đến tính mạng và sức khỏe của khách du lịch.

Tại Điều 9 của Nghị định quy định về các biện pháp bảo đảm an toàn khi kinh doanh các sản phẩm du lịch có thể gây nguy hiểm cho tính mạng và sức khỏe của khách du lịch. Các biện pháp đó bao gồm: Cung cấp cảnh báo và hướng dẫn về điều kiện khí hậu, thời tiết, sức khỏe và các yếu tố liên quan đến sản phẩm du lịch; Có phương án cứu hộ và bố trí lực lượng cứu hộ để can thiệp, xử lý, ứng cứu kịp thời các sự cố, tai nạn và rủi ro xảy ra, đồng thời duy trì thông tin liên lạc với khách du lịch trong suốt thời gian cung cấp sản phẩm; Bố trí, sử dụng huấn luyện viên, kỹ thuật viên và hướng dẫn viên có chuyên môn phù hợp; Phổ biến các quy

định về bảo đảm an toàn cho khách du lịch và hướng dẫn các thao tác kỹ thuật cho khách du lịch trước khi cung cấp sản phẩm du lịch; Cung cấp, hướng dẫn sử dụng và giám sát việc sử dụng trang, thiết bị, dụng cụ hỗ trợ theo quy chuẩn, tiêu chuẩn, bảo đảm an toàn cho khách du lịch.

- *Chiến lược phát triển du lịch Việt Nam đến năm 2030* được Thủ tướng Chính phủ phê duyệt tại Quyết định số 147/QĐ-TTg ngày 22/01/2020 đã định hướng một trong những sản phẩm du lịch chủ lực của Du lịch Việt Nam là du lịch thể thao mạo hiểm. Theo đó, một số sản phẩm du lịch mạo hiểm có thể phát triển như: Bay dù lượn, khinh khí cầu; nhảy dù; đu dây mạo hiểm hành trình trên cao; đi xe đạp, mô tô, ô tô địa hình trên núi, trên đồi cát; đi trên dây; leo núi, vách đá; đu dây vượt thác; lặn dưới nước; chèo thuyền vượt ghềnh thác; đi mô tô nước; lướt ván; ca nô kéo dù ba; thám hiểm hang động, rừng, núi.

- Hệ thống tiêu chuẩn quốc gia đã công bố, ban hành liên quan đến nội dung Du lịch mạo hiểm, gồm:

(1) TCVN 12592:2018 *Du lịch mạo hiểm - Hệ thống an toàn - Yêu cầu* (Adventure tourism - Safety management systems - Requirements). Tiêu chuẩn này đưa ra các yêu cầu đối với hệ thống quản lý an toàn cho các nhà cung cấp hoạt động DLMH.

(2) TCVN 12593:2018 *Du lịch mạo hiểm - Người hướng dẫn - Năng lực cá nhân* (Adventure tourism - Leaders - Personnel Competence). Tiêu chuẩn này chỉ ra những năng lực cần thiết và các kết quả cần đạt được liên quan đến năng lực của những người hướng dẫn cho tất cả các loại hoạt động DLMH. Tuy nhiên, tiêu chuẩn này không áp dụng cho các huấn luyện viên hoạt động DLMH dưới nước vì hoạt động này có các tiêu chuẩn cụ thể khác.

(3) TCVN 12594:2018 *Du lịch mạo hiểm - Thông tin cho người tham gia* (Adventure tourism – Information for participants) quy định yêu cầu thông tin tối thiểu được cung cấp cho người tham gia trước, trong và sau vào các hoạt động

DLMH. Tiêu chuẩn này có thể áp dụng cho tất cả các loại hình, nhà cung cấp ở mọi quy mô, hoạt động trong các môi trường địa lý, văn hóa và xã hội khác nhau.

- TCVN xxxx:xxxx (ISO 3163:2022) *Du lịch mạo hiểm - Thuật ngữ và định nghĩa* (Adventure tourism - Vocabulary) là tiêu chuẩn quốc gia đang triển khai xây dựng (chưa công bố) liên quan đến nội dung DLMH. Tiêu chuẩn này quy định các thuật ngữ và định nghĩa dùng để mô tả cơ sở vật chất và dịch vụ của các nhà cung cấp dịch vụ du lịch.

Như vậy, ở Việt Nam đã có các tiêu chuẩn quốc gia và quy định luật pháp nhà nước về DLMH, tuy nhiên, chưa có một quy định hay tiêu chuẩn nào đưa ra các yêu cầu và khuyến nghị cho các nhà cung cấp hoạt động DLMH để thực hành tốt về phát triển bền vững (bao gồm các khía cạnh môi trường, xã hội và kinh tế) cho các hoạt động du lịch mạo hiểm. Bên cạnh đó trong những năm qua, hoạt động du lịch tại Việt Nam đã tập trung phát triển theo hướng du lịch bền vững, nên việc đề xuất xây dựng tiêu chuẩn “Du lịch mạo hiểm - Thực hành tốt để phát triển bền vững - Các yêu cầu và khuyến nghị” là cần thiết và quan trọng để đảm bảo sự phát triển bền vững của loại hình du lịch mạo hiểm. Việc xây dựng TCVN cũng giúp tạo ra những chuẩn mực rõ ràng, giúp các doanh nghiệp trong ngành du lịch mạo hiểm thực hiện hoạt động của mình theo các tiêu chuẩn quốc tế, nâng cao chất lượng dịch vụ và giảm thiểu các rủi ro có thể xảy ra.

Từ những phân tích trên, Trường Đại học Văn hóa Hà Nội đề xuất xây dựng TCVN Du lịch mạo hiểm - Thực hành tốt về phát triển bền vững - Các yêu cầu và khuyến nghị (Adventure tourism - Good practices for sustainability - Requirements and recommendation) trên cơ sở chấp nhận tương đương ISO 20611:2018. Việc xây dựng TCVN này sẽ giúp cho các nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm ở các quy mô và loại hình khác nhau (doanh nghiệp, tổ chức, cơ sở kinh doanh du lịch lớn - vừa - nhỏ), các cá nhân tham gia quản lý và thực hành du lịch mạo hiểm (cán bộ quản lý cơ quan chính quyền, nhà quản lý doanh nghiệp, hướng dẫn viên du lịch và khách du lịch...) có thể nắm được các yêu cầu

và nguyên tắc cần thiết trong quá trình thực hành/quản lý để đạt được mục tiêu phát triển bền vững.

3.1.2. Tình hình ngoài nước

Tình hình kinh doanh DLMH trên thế giới đang phát triển mạnh mẽ trong những năm gần đây. Theo báo cáo của Allied Market Research thị trường du lịch mạo hiểm toàn cầu đạt giá trị 590 tỷ USD vào năm 2018 và dự kiến sẽ đạt 1.626 tỷ USD vào năm 2026 với tỷ suất tăng trưởng hàng năm trung bình 13,3% trong giai đoạn 2019-2026.¹ Theo báo cáo của Tổ chức Du lịch Thế giới (UNWTO) số lượng khách DLMH đã tăng trưởng 10-15% mỗi năm và dự kiến sẽ tiếp tục tăng trưởng trong tương lai.²

Các hoạt động DLMH phổ biến bao gồm leo núi, đi bộ đường dài, đi bộ xuyên rừng, lặn biển, đi phượt thám hiểm hang động, đi bộ trên băng, đi xe đạp địa hình và nhiều hoạt động khác.

Một số điểm đến phổ biến cho DLMH bao gồm các khu vực núi non như Himalaya, Andes, Alps, Rocky, Mountains các khu rừng nhiệt đới như Amazon, Congo, Borneo, các khu vực biển như Rạn san hô Great Barrier, quần đảo Galapagos và các khu vực băng giá như Nam Cực và Bắc Cực.

Hiện nay, các quốc gia có nền kinh tế phát triển như Mỹ, Canada, Úc, New Zealand, Nhật Bản, Hàn Quốc, Trung Quốc và châu Âu đang là những thị trường tiềm năng cho du lịch mạo hiểm, các quốc gia đang phát triển như Việt Nam, Thái Lan, Campuchia, Indonesia, và Philippines cũng đang thu hút sự quan tâm của du khách muốn trải nghiệm các hoạt động mạo hiểm.

Tuy nhiên việc kinh doanh DLMH cũng đặt ra nhiều thách thức về an toàn và bảo vệ môi trường. Do đó, các doanh nghiệp hoạt động trong lĩnh vực này cần tuân thủ các quy định đảm bảo sự an toàn cho khách hàng và bảo vệ môi trường.

¹ https://www.prnewswire.com/news-releases/adventure-tourism-market-to-reach-1-626-7-bn-globally-by-2026-at-13-3-cagr-allied-market-research-301052736.html?utm_source=chatgpt.com

² https://www.e-unwto.org/doi/epdf/10.18111/9789284416622?utm_source=chatgpt.com

Hiện nay, trên thế giới đã có một số quy định và tiêu chuẩn liên quan đến DLMH như:

- Tại Mỹ: The Wilderness Act of 1964 (Đạo luật Vùng hoang dã năm 1964): Quy định về bảo vệ các khu vực vùng hoang dã và đưa ra các nguyên tắc quản lý các hoạt động DLMH trong khu vực này.

- Tại Canada: C86-116/2000E Best Practices Tour 2000 in Adventure Travel and Ecotourism (Tiêu chuẩn và Thực hành tốt trong DLMH Canada): Quy định các tiêu chuẩn và thực hành tốt trong du lịch mạo hiểm tại Canada.

- Tại Úc: Australian Adventure Activity Standards (Các tiêu chuẩn trong hoạt động DLMH tại Úc): Cung cấp thông tin cần thiết liên quan đến việc lập kế hoạch và thực hiện các hoạt động mạo hiểm một cách an toàn và có trách nhiệm với những người tham gia phụ thuộc. Các tiêu chuẩn được thiết kế như một khuôn khổ thực hành tốt tự nguyện cho các nhà cung cấp hoạt động mạo hiểm và bao gồm hướng dẫn về các vấn đề an toàn, tuân thủ và cung cấp dịch vụ cũng như bảo vệ môi trường và văn hóa.

- Tại Anh: BS 8848:2014 - *Safer adventures: Managing the risks of adventure travel* (Du lịch mạo hiểm an toàn hơn: Quản lý rủi ro của chuyến du lịch mạo hiểm): Hướng dẫn về Tiêu chuẩn Anh cho các hoạt động mạo hiểm bên ngoài Vương quốc Anh.

- Ban Kỹ thuật tiêu chuẩn ISO/TC 228 Du lịch và các dịch vụ liên quan (*Tourism and related services*) đã xây dựng và ban hành 06 ISO liên quan đến du lịch mạo hiểm, cụ thể như sau:

- (1) ISO 21101:2014 *Adventure tourism - Safety management systems - Requirements* (Du lịch mạo hiểm - Hệ thống an toàn – Các yêu cầu) quy định các yêu cầu cơ bản về đảm bảo an toàn trong hoạt động DLMH của nhà cung cấp.

- (2) ISO 21103:2014 *Adventure tourism - Information for participants* (Du lịch mạo hiểm - Thông tin cho những người tham gia) quy định các thông tin tối

thiếu cần được trao đổi với những người tham gia và những khách hàng tiềm năng trước, trong và sau khi tham gia hoạt động du lịch mạo hiểm để bảo đảm an toàn.

(3) ISO 20611:2018 về *Adventure tourism - Good practices for sustainability - Requirements and recommendations* (Du lịch mạo hiểm - Thực hành tốt để phát triển bền vững - Các yêu cầu và khuyến nghị) quy định các yêu cầu và khuyến nghị cho các nhà cung cấp hoạt động DLMH để thực hành tốt về phát triển bền vững (bao gồm các khía cạnh môi trường, xã hội và kinh tế) cho các hoạt động du lịch mạo hiểm. Tiêu chuẩn này có thể được sử dụng bởi tất cả các nhà cung cấp hoạt động DLMH, bất kể quy mô và loại hình, hoạt động trong các môi trường địa lý, văn hóa và xã hội khác nhau.

(4) ISO 21102:2020 *Adventure tourism - Leaders - Personal Competence* (Du lịch mạo hiểm – Người hướng dẫn - Năng lực cá nhân) quy định các năng lực tối thiểu của những hướng dẫn viên, huấn luyện viên trong hoạt động DLMH.

(5) ISO 3163:2022 *Adventure tourism - Vocabulary* (Du lịch mạo hiểm - Thuật ngữ) đưa ra các thuật ngữ phổ biến nhất trong các hoạt động DLMH và định nghĩa chúng.

(6) ISO 3021:2023 *Adventure tourism - Hiking and trekking activities - Requirements and recommendations* (Du lịch mạo hiểm - Hoạt động đi bộ đường dài và đi bộ xuyên rừng - Yêu cầu và khuyến nghị) Tài liệu này quy định các yêu cầu dịch vụ và phân loại tuyến đường trong DLMH liên quan đến các hoạt động đi bộ đường dài và đi bộ xuyên rừng, nhằm mục đích hỗ trợ việc cung cấp an toàn cho các hoạt động này.

Như vậy, ở các nước trên thế giới đã có nhiều nước đưa ra các tiêu chuẩn cụ thể về DLMH ở nhiều góc độ khác nhau. Những quy định về tiêu chuẩn DLMH ở các nước sẽ là nguồn tư liệu có giá trị để chúng tôi tham khảo khi thực hiện xây dựng TCVN về du lịch mạo hiểm – Thực hành tốt để phát triển bền vững – Những yêu cầu và khuyến nghị.

3.2. Lý do, mục đích xây dựng Tiêu chuẩn quốc gia

3.2.1. Lý do của việc xây dựng Tiêu chuẩn quốc gia

DLMH là loại hình du lịch mà ở đó khách du lịch có thể thử sức với những trò chơi, thử thách nhằm thoả mãn nhu cầu khám phá, rèn luyện và tự hoàn thiện bản thân. Đây là một hoạt động du lịch khá phổ biến trong ngành du lịch và thường thích hợp với giới trẻ, hoặc những người ưa mạo hiểm, có sức khoẻ và cũng hàm chứa nhiều rủi ro nếu không tuân thủ các quy định về an toàn của nhà tổ chức hoặc các công ty cung cấp dịch vụ du lịch, lữ hành. Theo Tiêu chuẩn TCVN 12592: 2018 (ISO 21101: 2014): DLMH là loại hình du lịch đặc thù đang ngày càng phát triển và dần có vị thế quan trọng trong sự phát triển của ngành du lịch toàn cầu. Dù được tổ chức dưới hình thức là hoạt động thương mại hay phi lợi nhuận hay từ thiện, các hoạt động DLMH đều có yếu tố thử thách và rủi ro. Để có thể tối đa hóa những lợi ích mang lại, các nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm cần phải vận hành một cách an toàn nhất có thể.

Trên thế giới, DLMH luôn được xác định là một loại hình du lịch quan trọng với doanh thu hơn 600 triệu USD năm 2019 (riêng thị trường châu Âu đóng góp hơn 30% doanh thu du lịch mạo hiểm), chiếm 11% tổng doanh thu du lịch thế giới (doanh thu du lịch thế giới là 5,8 tỷ USD). Theo đại diện Sở Văn hóa, Thể thao và Du lịch tỉnh Lâm Đồng, trong 9 tháng đầu năm 2023, khách du lịch đến tham quan nghỉ dưỡng tại Lâm Đồng đạt 6.510.000 lượt (tăng 20,1% so với cùng kỳ năm 2022). Trong đó, có trên 50% khách du lịch đến tham quan, trải nghiệm tại các khu, điểm du lịch, điểm tham quan có hoạt động du lịch thể thao mạo hiểm và du lịch văn hoá tâm linh, góp phần tăng trưởng các loại hình du lịch này so với mọi năm.

Với lợi thế nhiều đồi núi, hang động, sông suối, Việt Nam có tiềm năng rất lớn để phát triển DLMH. Có thể chia thành các nhóm sản phẩm về du lịch mạo hiểm như: DLMH trên không (du lịch bằng máy bay trực thăng, dù lượn, nhảy dù...); nhóm sản phẩm DLMH trên bộ (du lịch dã ngoại, leo núi, đi bộ, đi thăng bằng trên dây...); DLMH dưới nước (chèo thuyền, khám phá thác nước, lặn...).

Với hệ thống cảnh quan thiên nhiên đa dạng trải đều các tỉnh thành ở Việt Nam, khoảng 5-7 năm trở lại đây, du lịch hang động, thác, núi, trekking, cắm trại... không còn xa lạ với du khách trong và ngoài nước. Các đơn vị khai thác “tour chuyên” đã xuất hiện nhiều hơn, tận dụng được nguồn nhân sự từ địa phương và thử nghiệm, khám phá thành công nhiều địa điểm, cung đường mới lạ nổi bật ở Quảng Bình, Lâm Đồng, các tỉnh vùng Tây Bắc... Thực tế, nhiều tỉnh, thành phố như: Hà Giang, Bắc Kạn, Lào Cai, Lai Châu, Quảng Ninh, Quảng Bình, Nghệ An, Hà Nội... đã có chiến lược đẩy mạnh khai thác các tour du lịch mạo hiểm. Điển hình là vùng Đông - Tây Bắc có rất nhiều sản phẩm được khai thác như: Chinh phục đỉnh Phan Xi Păng (Lào Cai), Bạch Mộc Lương Tử (Lai Châu), đỉnh núi Tây Côn Lĩnh (Hà Giang), thác Bản Giốc (Cao Bằng), khám phá hang động ở Vườn quốc gia Ba Bể (tỉnh Bắc Kạn). Tại Hà Nội, Ban Quản lý Vườn quốc gia Ba Vì đã triển khai tour leo núi, khám phá Vườn quốc gia từ nhiều năm nay. Ở miền Trung, du lịch mạo hiểm nổi bật với các sản phẩm khám phá hang động ở Quảng Bình, chinh phục đỉnh Pu Xai Lai Leng (tỉnh Nghệ An)...

Tuy nhiên, thực tế cho thấy việc triển khai các chương trình DLMH còn gặp nhiều trở ngại. Doanh nghiệp lữ hành cho rằng phần lớn người Việt ít có thói quen khám phá, mạo hiểm; trong khi đó, khách nước ngoài ưa thích loại hình này nhưng lại yêu cầu cao về độ an toàn, nên ngoài việc chọn địa điểm, các doanh nghiệp cần phải chuyên nghiệp, hướng dẫn viên phải được đào tạo bài bản về DLMH. Ở Việt Nam hiện nay chưa có trường, lớp đào tạo chuyên nghiệp về hướng dẫn viên DLMH, vì vậy, có rất ít doanh nghiệp đủ điều kiện tổ chức tour DLMH, đặc biệt là các công ty tư nhân, văn phòng du lịch nhỏ. Để đáp ứng yêu cầu của du khách, các doanh nghiệp lữ hành thường thuê dân bản địa dẫn khách; hoặc đối với tour đi xe đạp, họ thường thuê vận động viên đua xe đạp đi cùng. Nhìn chung, các công ty có hoạt động trong lĩnh vực DLMH phần lớn tự đặt ra các quy định về đảm bảo an toàn cho du khách mà chưa áp dụng các tiêu chuẩn

quốc tế hay quy định của Việt Nam về du lịch mạo hiểm đặc biệt là vấn đề thực hành tốt để phát triển bền vững.

Hơn nữa, để tổ chức tour DLMH, các doanh nghiệp phải mất nhiều thời gian để làm thủ tục với các cơ quan quản lý hành chính (thường mất một vài tháng hoặc thậm chí hàng năm), tạo ra tâm lý e ngại của doanh nghiệp và cả du khách. Ngoài ra, phương tiện cho DLMH tuy đơn giản nhưng không phổ biến và giá cả đắt đỏ, hầu hết đều phải mua từ nước ngoài... Trong khoảng 5 năm trở lại đây, các tour DLMH tại Việt Nam xuất hiện ngày càng nhiều và sức hút khách cao hơn. Song, các công ty lữ hành chuyên kinh doanh về lĩnh vực này lại chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay. Có những địa bàn rộng lớn, thoả sức cho khai thác du lịch mạo hiểm nhưng lại chỉ có duy nhất một công ty hoạt động, ví dụ như Vịnh Hạ Long và Vịnh Lan Hạ chỉ có công ty Slo Pony Việt Nam; Đà Lạt – Lâm Đồng chỉ có công ty Du lịch mạo hiểm Việt. Các doanh nghiệp luôn ở thế “một mình một sân” nên tính cạnh tranh ở những khu vực này không cao, đồng thời lượng khách được phục vụ chỉ ở mức hạn chế. Hầu hết các địa phương khi đầu tư phát triển du lịch thì đều làm tổn hại đến môi trường tự nhiên bởi các hoạt động xây dựng hạ tầng giao thông, khách sạn, resort, rồi quá trình đô thị hoá không ngừng diễn ra khắp nơi... Trong khi đó, DLMH chỉ phát triển bền vững được khi môi trường tự nhiên được bền vững.

Một trong những hạn chế nổi bật được đặt ra là công tác kiểm tra, giám sát còn thiếu thường xuyên, chưa sâu sát dẫn tới bị động trong ngăn ngừa, xử lý sự cố. Chưa kể, không phải du khách nào cũng được biết và được khuyến cáo phải lựa chọn nhà cung cấp tour uy tín, có giấy phép hoạt động, trang thiết bị bảo hộ bảo đảm chất lượng... Đây là những “khoảng trống” trong công tác quản lý, dẫn đến không ít đơn vị vì lợi nhuận sẵn sàng mở tour kinh doanh “chui” hoặc tour kém chất lượng mà không quan tâm nhiều đến vấn đề bảo đảm an toàn. Thậm chí, một số đơn vị còn tự ý khai thác các điểm du lịch chưa được cấp phép để né tránh sự quản lý của cơ quan chức năng. Do đó, nếu không sớm có giải pháp quản lý

hiệu quả và bài bản đối với DLMH, chuyên nghiệp hóa loại hình du lịch đặc biệt này, bảo đảm sự phát triển bền vững, an toàn thì với thực tại nêu trên rất dễ sẽ đưa tới những hậu quả tiêu cực, không chỉ gây thiệt hại về người, tài sản, mà còn làm giảm uy tín du lịch Việt Nam.

Để DLMH phát triển bền vững, bảo đảm an toàn cho du khách, chính quyền các địa phương cần đưa ra các cảnh báo nguy hiểm, xây dựng các quy định nghiêm ngặt. Các đơn vị tổ chức du lịch, khai thác tour mạo hiểm cần đặt an toàn của người tham gia lên hàng đầu, có những biện pháp bảo vệ người tham gia, ứng phó, dự phòng với các tình huống xấu. Bên cạnh đó, du khách phải tuân thủ những quy định về an toàn, từ trang phục, phương tiện hỗ trợ, tuân thủ những cảnh báo những khu vực mạo hiểm không được đến. Đối với các điểm đến xa lạ và có độ nguy hiểm, nên chọn các dịch vụ chuyên nghiệp có người hướng dẫn giàu kinh nghiệm. Các địa phương có tiềm năng phát triển loại hình DLMH cần tổ chức khảo sát đề quy hoạch khoa học, đầu tư bài bản, hướng dẫn cụ thể việc khai thác cho các doanh nghiệp, cá nhân, tránh để người dân hoạt động theo kiểu tự phát, tư duy “chộp giật”. Đối với các doanh nghiệp, cá nhân kinh doanh dịch vụ DLMH phải được xét duyệt hồ sơ chặt chẽ, bảo đảm đủ năng lực, điều kiện, cam kết tuân thủ các quy định an toàn. Tuy nhiên, để DLMH không trở thành du lịch rủi ro, vấn đề an toàn vẫn luôn là điều kiện tiên quyết cho mọi loại hình du lịch. Bằng cách tôn trọng tự nhiên, lựa chọn những nhà tổ chức uy tín, chuẩn bị tốt sức khỏe, kỹ năng và tuân thủ quy tắc an toàn, để không phải gánh chịu những hậu quả đáng tiếc. Hơn hết, tất cả những quy định, quy chuẩn đó phải được hiệu rõ và đảm bảo thực hành nghiêm túc.

Từ những nhận thức trên, năm 2024-2025, Trường Đại học Văn hoá Hà Nội đề xuất được thực hiện dự án xây dựng TCVN: *Du lịch mạo hiểm - Thực hành tốt để phát triển bền vững - Các yêu cầu và khuyến nghị*.

3.2.2 Mục đích xây dựng TCVN

Tiêu chuẩn quốc gia Việt Nam *Du lịch mạo hiểm – Thực hành tốt về phát triển bền vững – Các yêu cầu và khuyến nghị (Xây dựng mới trên cơ sở chấp nhận tương đương ISO 20611:2018)* được soạn thảo với mục đích thiết lập cơ sở hướng dẫn thống nhất cho hoạt động du lịch mạo hiểm tại Việt Nam theo hướng an toàn, chuyên nghiệp và bền vững, phù hợp với điều kiện thực tiễn trong nước và thông lệ quốc tế.

Tiêu chuẩn được xây dựng nhằm hỗ trợ các cơ quan quản lý, doanh nghiệp và các bên liên quan áp dụng các thực hành tốt trong tổ chức, quản lý và vận hành hoạt động DLMH, từ đó góp phần nâng cao chất lượng dịch vụ, bảo đảm an toàn cho những người tham gia, đồng thời giảm thiểu các tác động tiêu cực đến môi trường tự nhiên, văn hóa và cộng đồng địa phương.

Bên cạnh đó, Tiêu chuẩn này khi được hoàn thành sẽ cung cấp một bộ công cụ giúp tổ chức lập pháp và quản lý nhà nước về du lịch quản lý, chính quyền địa phương xây dựng tiêu chí đánh giá và kiểm tra vấn đề bảo vệ môi trường tại các cơ sở lưu trú du lịch trên địa bàn.

Đồng thời, Tiêu chuẩn này cũng có giá trị như một tài liệu tham khảo có thể được sử dụng trong giảng dạy và nghiên cứu của các Trường Đại học, Cao đẳng có ngành đào tạo về Du lịch, Quản trị Khách sạn, Quản trị du lịch như Đại học Văn hóa Hà Nội, Đại học Văn hóa Tp. Hồ Chí Minh, Đại học Khoa học Xã hội và Nhân văn Tp. Hồ Chí Minh, Đại học Hoa Sen, Đại học Văn Lang, Đại học Kinh tế - Tài chính, Đại học Vinh, Đại học Huế, Đại học Đà Nẵng, Đại học Quy Nhơn, Đại học Đà Lạt...

4. Căn cứ xây dựng các yêu cầu kỹ thuật

4.1. Tổng hợp, phân tích các tiêu chuẩn quốc tế, tài liệu kỹ thuật, các kết quả nghiên cứu liên quan tới đối tượng tiêu chuẩn hoá

+ ISO 20611:2018 - Adventure tourism - Good practices for sustainability - Requirements and recommendations (*Du lịch mạo hiểm - Thực hành tốt để phát triển bền vững - Các yêu cầu và khuyến nghị*). Xây dựng Báo cáo kết quả phân

tích tài liệu kỹ thuật, công trình nghiên cứu khoa học.

+ Tiêu chuẩn quốc gia TCVN 6709 -1:2007 ISO/IEC GUIDE 1-1:2005. Đây là căn cứ hướng dẫn xây dựng dự thảo tiêu chuẩn quốc gia trên cơ sở chấp nhận tiêu chuẩn quốc tế ở mức hoàn toàn tương đương.

+ Bộ tiêu chuẩn Sản phẩm du lịch bền vững ASEAN

+ Bộ tiêu chí Nhãn Du lịch bền vững Bông sen xanh.

+ Bộ tiêu chí hướng dẫn bảo vệ môi trường đối với các cơ sở du lịch và dịch vụ tại các khu, điểm du lịch.

4.2. Thực hiện khảo sát điều tra thực trạng các vấn đề trong Tiêu chuẩn quốc tế trong bối cảnh Việt Nam hiện nay

4.2.1. Thực hiện khảo sát điều tra

4.2.1.1. Phương án thực hiện điều tra, khảo sát

**** Mục đích, ý nghĩa của cuộc điều tra***

- Khảo sát, đánh giá khách quan nhận thức và nhu cầu thực tiễn của các chủ thể tham gia hoạt động du lịch đối với phát triển du lịch mạo hiểm bền vững tại Việt Nam hiện nay.

- Phân tích thực trạng kinh doanh và quản lý của các bên liên quan theo định hướng bền vững, nhằm xác lập căn cứ khoa học cho việc đánh giá mức độ tương thích giữa thực tế tại Việt Nam và nội dung dự thảo TCVN.

- Đánh giá khả năng thích ứng và áp dụng mô hình bền vững theo tiêu chuẩn ISO 20611:2018 của các cơ sở kinh doanh du lịch trong nước.

- Cung cấp dữ liệu thực chứng làm cơ sở đề xuất, tham mưu với cơ quan quản lý nhà nước có thẩm quyền trong việc ban hành và áp dụng tiêu chuẩn.

**** Đối tượng và Khách thể điều tra***

Dự án xây dựng 04 mẫu phiếu khảo sát dành cho 4 đối tượng gồm:

Nhóm 1: Quản lý và nhân viên các điểm đến và cơ sở kinh doanh du lịch mạo hiểm

Nhóm 2: Cán bộ quản lý nhà nước liên quan đến du lịch mạo hiểm

Nhóm 3: hướng dẫn viên du lịch mạo hiểm. Phương pháp thực hiện là điều

Nhóm 4: Khách du lịch;

* Nội dung và phương pháp điều tra

Nội dung điều tra

- Khảo sát mức độ am hiểu về các thuật ngữ, nguyên tắc cốt lõi của du lịch mạo hiểm theo khung ISO 20611:2018.

- Đánh giá thực trạng triển khai các mô hình kinh doanh du lịch mạo hiểm hướng tới phát triển bền vững hiện hữu (từ quy mô cá nhân, cộng đồng đến doanh nghiệp lớn).

- Xác định các rào cản và thuận lợi trong việc áp dụng bộ tiêu chuẩn vào điều kiện thực tế của Việt Nam.

Phương pháp thực hiện

Sử dụng phương pháp trưng cầu ý kiến thông qua bảng hỏi (Survey Questionnaire). Tổ biên soạn thiết kế 04 bộ công cụ đo lường biệt hóa cho từng nhóm đối tượng để đảm bảo tính chuyên sâu. Các mẫu phiếu được thiết kế bảo đảm tính khoa học, dễ tiếp cận, phản ánh đầy đủ các nội dung liên quan đến yêu cầu và khuyến nghị của tiêu chuẩn.

* Phạm vi điều tra và thời gian thực hiện

Thời gian khảo sát được thực hiện từ tháng 9 năm 2025 đến tháng 1 năm 2026. Địa điểm khảo sát bao gồm các điểm đến du lịch và cơ sở kinh doanh du lịch mạo hiểm tại các tỉnh, thành phố đại diện cho các vùng sinh thái và không gian địa lý khác nhau trên cả nước như:

Miền Bắc: Tuyên Quang (khu vực Hà Giang cũ), Hà Nội, Lạng Sơn, Cao Bằng, Điện Biên

Miền Trung: Quảng Trị (Quảng Bình cũ), Lâm Đồng;

Miền Nam: Thành phố Hồ Chí Minh Tây Ninh, An Giang (Kiên Giang cũ),

Các địa điểm khảo sát đảm bảo phân bố đầy đủ các vùng trên cả nước (Bắc - Trung - Nam), ở các không gian địa hình khác nhau (vùng núi - đồng bằng - biển) và theo các mô hình kinh doanh du lịch mạo hiểm hướng tới mục tiêu bền vững ở Việt Nam như: doanh nghiệp kinh doanh du lịch, các cơ sở kinh doanh du lịch mạo hiểm ở các quy mô khác nhau (lớn - vừa - nhỏ; cá nhân - cộng đồng...). Các địa điểm khảo sát đảm bảo xác định được khái quát và tổng thể về các mô hình hoạt động du lịch mạo hiểm theo hướng bền vững ở Việt Nam hiện nay.

Kết quả cho thấy nhận thức và sự sẵn sàng áp dụng các thực hành tốt về phát triển bền vững (bao gồm môi trường, xã hội và kinh tế) là rất khả quan. Cụ thể đối với các nhóm đối tượng khảo sát khác nhau như sau:

4.2.1.2. Kết quả điều tra cụ thể

Về nhận thức về tính bền vững trong DLMH được hầu hết các đối tượng khảo sát nắm khá chắc. Các ý kiến đều cho rằng những yếu tố như: Cung cấp thông tin cho mọi người một cách có trách nhiệm, minh bạch và trung thực; Cung cấp cho người tham gia các thông tin liên quan đến hoạt động du lịch mạo hiểm trước, trong và sau khi hoạt động diễn ra; Tôn trọng môi trường, di sản thiên nhiên và văn hóa; Tôn trọng văn hóa của các cộng đồng địa phương; Khuyến khích phát triển du lịch chất lượng nhằm mang lại trải nghiệm chân thực về điểm đến; Bảo đảm lợi ích kinh tế được phân phối công bằng giữa nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm và cộng đồng địa phương; Tôn trọng sự đa dạng và thúc đẩy hòa nhập đối với người khuyết tật,... đều là những biểu hiện của tính bền vững trong DLMH (100% số người được hỏi)

Đối với vấn đề thực hành tính bền vững trong hoạt động DLMH được lấy ý kiến ở 3 góc độ đó là các yếu tố môi trường, các yếu tố xã hội và các yếu tố kinh tế. Các kết quả cũng phản ánh

Về các yếu tố Môi trường (Environmental Factors)

Bảo tồn cảnh quan và đa dạng sinh học: Có tới hơn 80% cơ sở lưu trú và doanh nghiệp đồng ý với việc cần phải có các hoạt động bảo tồn, khôi phục khu vực tự nhiên và cảnh quan. Đặc biệt, **95,5%** cơ sở khẳng định họ không có các

hoạt động phá hủy môi trường sống tự nhiên hay di dời đất không phù hợp trong quá trình xây dựng hạ tầng.

Khai thác bền vững và quản lý tài nguyên: Ở chiều ngược lại, chỉ có 55,2% đơn vị đồng ý rằng họ đang có các hoạt động "khai thác có tính chất bền vững", trong khi có tới gần 30% tỏ ra trung lập (không quan tâm) và 16,5% không đồng ý. Đáng chú ý, có 14,9% cơ sở kinh doanh (chủ yếu là homestay vùng sâu, vùng xa) hoàn toàn không đồng ý với việc ưu tiên bảo tồn nguyên trạng, bởi mục tiêu trước mắt của họ là cải tạo tự nhiên để xây dựng cơ sở hạ tầng thu hút khách. Về vấn đề năng lượng và nguồn nước, gần 90% cơ sở đã có ý thức và biện pháp tiết kiệm, nhưng vẫn còn khoảng 10% chưa có biện pháp hiệu quả nào.

Quản lý rủi ro từ phía người tham gia: Dù các cơ quan quản lý và doanh nghiệp có nhận thức cao, nhưng áp lực bảo vệ môi trường đè nặng lên đội ngũ Hướng dẫn viên (tỷ lệ trung lập và không đồng tình chiếm tới 25,9%). Họ gặp khó khăn trực tiếp trong việc kiểm soát khách du lịch thực hiện các quy tắc như: mang rác thải ra khỏi khu vực tự nhiên, giới hạn tương tác với động vật hoang dã, hay không sử dụng hóa chất (kem chống nắng, thuốc xua muỗi) xuống nguồn nước,..

Các vấn đề Xã hội (Social Issues)

Khía cạnh xã hội tập trung vào việc giáo dục, tôn trọng văn hóa bản địa và sự tham gia của cộng đồng địa phương vào chuỗi giá trị DLMH.

Tôn trọng văn hóa bản địa: Các doanh nghiệp và hướng dẫn viên đều đánh giá rất cao (tập trung ở Mức 4 và 5) trách nhiệm phải giáo dục du khách về phong tục, lối sống và sự nhạy cảm đối với các địa điểm thiêng liêng của địa phương,.. Việc không làm hỏng hay lấy đi các di sản văn hóa, tôn giáo là một quy tắc đạo đức được nhất trí cao.

Sự tham gia và nhận thức của cộng đồng: kết quả khảo sát cho thấy tỷ lệ đồng thuận **cao (70-90%)** đối với việc tăng cường các hoạt động giáo dục về bảo vệ môi trường và văn hóa tới từng công dân và cộng đồng dân cư lân cận. Các doanh nghiệp du lịch mạo hiểm mong muốn cộng đồng địa phương có thể tự hào về văn hóa của họ (âm nhạc, ẩm thực, nghi lễ) và biến nó thành một phần chân thực của trải nghiệm du lịch.

Sự thiếu chủ động của khách du lịch: Tỷ lệ chọn mức "Bình thường/Không ý kiến" của du khách lên tới 29,5% phản ánh sự thiếu chủ động của nhóm này đối với các vấn đề xã hội địa phương. Khách du lịch hiện nay chủ yếu tham gia với tâm lý hưởng thụ dịch vụ thay vì coi mình là một chủ thể có trách nhiệm bảo vệ và hòa nhập với cộng đồng bản địa. Điều này đòi hỏi tiêu chuẩn TCVN phải thiết lập quy định bắt buộc doanh nghiệp có bước cung cấp thông tin và hướng dẫn khách hàng trước chuyến đi.

- Các yếu tố Kinh tế (Economic Factors)

Phát triển DLMH bền vững không thể tách rời việc chia sẻ lợi ích kinh tế công bằng và tạo sinh kế lâu dài cho người dân địa phương.

Phân phối lợi ích kinh tế công bằng: Các cơ quan quản lý và doanh nghiệp (với tỷ lệ đồng thuận xấp xỉ 89%) đều nhận thức rõ tầm quan trọng của việc chia sẻ lợi ích. Các thực hành tốt được ủng hộ mạnh mẽ bao gồm: ưu tiên sử dụng sản phẩm, dịch vụ bản địa (hướng dẫn viên địa phương, thực phẩm, dịch vụ vận chuyển) và đảm bảo người dân địa phương nhận được thù lao công bằng.

Thực hành kinh doanh và quản lý rủi ro: Tiêu chuẩn yêu cầu các doanh nghiệp phải có thủ tục xác định rủi ro tài chính và tránh các hành vi kinh doanh gian lận, chộp giật,.. Thực tế khảo sát cho thấy, nếu quản lý tốt vấn đề môi trường và chia sẻ lợi ích, các cơ sở kinh doanh sẽ dễ dàng tiếp cận hơn với các nguồn vốn đầu tư và kéo dài tuổi thọ của điểm đến.

Nâng cao năng lực kinh tế cho địa phương: Doanh nghiệp đồng tình với việc không phân biệt đối xử trong tuyển dụng, đồng thời cam kết trích lập quỹ hoặc hỗ trợ phát triển hạ tầng (ví dụ: internet, công nghệ xanh) cho các vùng sâu vùng xa nơi diễn ra hoạt động mạo hiểm

Về mặt quản lý vĩ mô: Đa số các cơ quan đều đánh giá mức độ Rất cần thiết đối với việc ban hành các văn bản quản lý, lồng ghép phát triển bền vững vào quy hoạch và tăng cường kiểm tra, giám sát hoạt động DLMH.

- Về sự phù hợp của việc áp dụng các chỉ dẫn thành quy định quản lý hoạt động du lịch mạo hiểm

Về vấn đề sự phù hợp của việc áp dụng các chỉ dẫn trên thành quy định quản lý hoạt động du lịch mạo hiểm có phù hợp hay kết quả khảo sát cho thấy sự đồng thuận rất cao của vấn đề này. Có 100% cơ quan quản lý, 100% doanh nghiệp, 96% số lượng hướng dẫn, 95,2% du khách đều đồng tình với những nội dung được đưa ra. Điều này cũng cho thấy khả năng đáp ứng của các tiêu chuẩn ISO 20611:2018 đối với thực tế hoạt động DLMH ở Việt Nam.

Về việc đáp ứng những quy định theo những nội dung của ISO 20611:2018 đối với các địa phương và ở các nhóm đối tượng khác nhau cho thấy. Hầu hết các nhóm đối tượng đều khẳng định có khả năng đáp ứng cao với những quy định trên (98% hướng dẫn viên, 92% doanh nghiệp, 95% cơ quan quản lý nhà nước, 93,9% du khách và). Đây là một tín hiệu khả quan cho việc áp dụng các tiêu chuẩn của TCVN Du lịch mạo hiểm – Thực hành tốt về phát triển bền vững – Các yêu cầu và khuyến nghị ở Việt Nam khi bộ tiêu chuẩn này được ban hành.

Như vậy kết quả khảo sát định lượng cho thấy có một sự phân tầng nhận thức rõ rệt: Nhận thức của Cơ quan quản lý và Chủ doanh nghiệp (nhóm tạo ra luật chơi) rất cao (~89%), trong khi người thực thi (HDV ~74%) và người thụ hưởng (Du khách ~66%) có mức độ sẵn sàng thấp hơn. Việc nhanh chóng ban hành TCVN Du lịch mạo hiểm – Thực hành tốt về phát triển bền vững – Các yêu cầu và khuyến nghị (tương đương ISO 20611:2018) là rất cần thiết để thu hẹp khoảng cách nhận thức này, đồng bộ hóa hành động từ cơ quan quản lý đến từng du khách cá nhân nhằm đảm bảo môi trường du lịch mạo hiểm tại Việt Nam phát triển an toàn, xanh và bền vững.

4.3. Thông qua lấy ý kiến đồng thuận

Ý kiến đồng thuận là một trong những nguyên tắc quan trọng trong xây dựng tiêu chuẩn quốc gia nói chung. Ban biên soạn Tiêu chuẩn quốc gia TCVN xxxx-20xx: Tiêu chuẩn quốc gia Việt Nam về du lịch mạo hiểm – Thực hành tốt về phát triển bền vững – Các yêu cầu và khuyến nghị.

Ban biên soạn đã gửi dự thảo và Thuyết minh dự thảo TCVN phiên bản/lần 1 đi trưng cầu ý kiến của các cơ quan, tổ chức và các cá nhân có liên quan (60 ngày) bao gồm 52 cơ quan, tổ chức, doanh nghiệp và các chuyên gia

trong lĩnh vực du lịch. Việc chọn các cơ quan, đơn vị, tổ chức, cá nhân cần phải lấy ý kiến góp ý cho dự thảo TCVN, nhằm mục đích tạo sự đồng thuận cao trong việc đưa những vấn đề quy định trong TCVN trên cơ sở chấp nhận ISO 20611:2018 *Adventure tourism - Good practices for sustainability - Requirements and recommendations* (Du lịch mạo hiểm - Thực hành tốt để phát triển bền vững - Các yêu cầu và khuyến nghị)

- Họp Tổ Biên soạn hoàn thiện dự thảo và Thuyết minh dự thảo TCVN phiên bản/lần 1 sau khi nhận được các ý kiến góp ý của các bên có liên quan (2 buổi).

- Tổ chức 02 Hội nghị chuyên đề với sự tham gia của các bên có liên quan để thảo luận góp ý cho dự thảo và Thuyết minh dự thảo TCVN phiên bản/lần 2:

✓ *Hội nghị chuyên đề 1:*

+ Địa điểm: Hà Nội

+ Đại biểu tham dự: 50 người

+ Nội dung: Tổ chức Hội nghị chuyên đề với sự tham gia của các bên liên quan ở khu vực miền Bắc Trung Bộ và miền Bắc để thảo luận, góp ý và thống nhất nội dung tại các điều trong dự thảo TCVN, giúp Tổ Biên soạn bổ sung, điều chỉnh để hoàn thiện dự thảo và thuyết minh dự thảo TCVN phiên bản/lần 2, giải quyết những vấn đề chưa thống nhất.

✓ *Hội nghị chuyên đề 2:*

+ Địa điểm: Thành phố Hồ Chí Minh

+ Đại biểu tham dự: 32 người

+ Nội dung: Tổ chức Hội nghị chuyên đề với sự tham gia của các bên liên quan ở khu vực miền Nam Trung Bộ và miền Nam để tiếp tục thảo luận, góp ý và thống nhất nội dung tại các điều trong dự thảo TCVN, giúp Tổ Biên soạn bổ sung, điều chỉnh để hoàn thiện dự thảo và thuyết minh dự thảo TCVN phiên bản/lần 2, giải quyết những vấn đề chưa thống nhất.

- Họp hoàn thiện dự thảo và thuyết minh dự thảo TCVN phiên bản/lần 2 sau Hội nghị chuyên đề (4 buổi).

- Xây dựng báo cáo quá trình xây dựng TCVN.
- Hợp đánh giá chất lượng hệ thống sản phẩm của dự án (2 buổi)

5. Nội dung tiêu chuẩn

TCVN xxxx:202x: Du lịch mạo hiểm - Thực hành tốt để phát triển bền vững - Các yêu cầu và khuyến nghị - *Adventure tourism - Good practices for sustainability - Requirements and recommendations* [Hoàn toàn tương đương ISO 20611: 2018]

Các nội dung cơ bản gồm:

Lời nói đầu

Lời giới thiệu

1. Phạm vi áp dụng

2. Tài liệu viện dẫn

3. Thuật ngữ và định nghĩa

4. Hiểu về tính bền vững trong bối cảnh của tổ chức

4.1 Tổng quan

4.2 Tính bền vững trong du lịch mạo hiểm

5. Thực hành tính bền vững trong du lịch mạo hiểm

5.1 Tổng quan

5.2 Các yếu tố môi trường

5.2.1 Tổng quan

5.2.2 Sử dụng tài nguyên thiên nhiên

5.2.3 Ô nhiễm đất, nước và không khí

5.2.4 Sử dụng năng lượng

5.2.5 Bảo vệ đa dạng sinh học và các môi trường sống tự nhiên

5.2.6 Cách tiếp cận chủ động

5.3 Các yếu tố/ vấn đề xã hội

5.3.1 Tổng quan

5.3.2 Nhận thức xã hội/ sự tôn trọng (công bằng)

5.3.3 Sự tham gia

5.4 Yếu tố kinh tế

5.4.1 Tổng quan

5.4.2 Thực hành kinh doanh công bằng

5.4.3 Quản lý rủi ro tài chính

5.4.4 Việc làm

6. Các biện pháp khác cho sự phát triển bền vững

6.1 Sự hài lòng của người tham gia và cộng đồng địa phương

6.2 Yêu cầu pháp lý và các yêu cầu khác

Thư mục tài liệu tham khảo

6. Bảng đối chiếu nội dung tiêu chuẩn quốc gia với ISO/TS 13811:2015

Nội dung TCVN	Tài liệu ISO/TS 20611:2018	Phương thức thực hiện
Tên tiêu chuẩn	Du lịch mạo hiểm - Thực hành tốt để phát triển bền vững - Các yêu cầu và khuyến nghị - <i>Adventure tourism - Good practices for sustainability - Requirements and recommendations</i> [Hoàn toàn tương đương ISO 20611: 2018]	Chấp nhận tương đương
Lời giới thiệu		Chấp nhận tương đương
1. Phạm vi áp dụng	Tiêu chuẩn này đưa ra các yêu cầu và khuyến nghị cho các nhà cung cấp dịch vụ du lịch mạo hiểm về các thực hành tốt cho tính bền vững	Chấp nhận tương đương

	(các yếu tố môi trường, xã hội và kinh tế) trong các hoạt động du lịch mạo hiểm. Tiêu chuẩn này có thể được áp dụng cho tất cả các loại hình và quy mô của các nhà cung cấp dịch vụ du lịch mạo hiểm, hoạt động trong các môi trường địa lý, văn hóa và xã hội khác nhau.	
2. Tài liệu viện dẫn	Không có tài liệu viện dẫn nào trong tiêu chuẩn này.	
3 Thuật ngữ và định nghĩa	8 thuật ngữ và định nghĩa được sử dụng trong tài liệu	Chấp nhận tương đương
4. Hiểu về tính bền vững trong bối cảnh tổ chức	- Tổng quan - Tính bền vững trong du lịch mạo hiểm	Chấp nhận tương đương
5. Thực hành tính bền vững trong du lịch mạo hiểm	- Tổng quan - Các yếu tố môi trường - Các vấn đề/ yếu tố xã hội - Yếu tố kinh tế	Chấp nhận tương đương
6. Các thực hành cho tính bền vững khác	- Sự hài lòng của người tham gia và cộng đồng địa phương - Yêu cầu pháp lý và các yêu cầu khác	Chấp nhận tương đương
Thư mục tài liệu tham khảo	6 tài liệu tham khảo	Chấp nhận tương đương

7. Khuyến nghị áp dụng tiêu chuẩn quốc gia

7.1. Tiêu chuẩn này sau khi được thẩm định và công bố, đề nghị Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch giao nhiệm vụ cho Cục Du lịch quốc gia Việt Nam tuyên truyền, phổ biến và tổ chức áp dụng tiêu chuẩn này trong công tác phổ biến, quản lý và đẩy mạnh công tác bảo vệ môi trường tại các CSLT trên địa bàn.

7.2. Tổ chức tuyên truyền sâu rộng về nội dung của tiêu chuẩn này trên các xuất bản phẩm của ngành Du lịch, Công thông tin điện tử Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch, Trang tin điện tử của Cục Du lịch quốc gia Việt Nam./.

TRƯỞNG BAN BIÊN SOẠN

A handwritten signature in blue ink, consisting of a stylized, cursive script that appears to be the initials 'HT' followed by a long horizontal stroke.

PGS.TS Đặng Hoài Thu